

brugsudvalg afgivet Indstilling angaaende denne Sag, dels er indhentet en udførlig Redegørelse for Landets Forhold fra et særlig nedsat Udvalg, hvis Betænkning er tilstillet Rigsdagen, saavel en første Hoveddel som en senere Del, der er meddelt Rigsdagen til fortrolig Brug. Man er indenfor de to Udvalg, som repræsenterer alle Dele af Landbruget, baade efter Størrelsesforhold og efter Uddannelse, baade det praktiske og det videnskabelige Landbrug, enig om det nødvendige i, at Staten i Aaret 1917 faar Ret til at raade over den Del af Landets Høst, som er nødvendig til Befolkningens Ernæring og til Opretholdelse af visse Industrier udenfor Landbruget samt til Husdyr udenfor Landbruget og tillige til Støtte for Opretholdelsen af nogen dyrisk Produktion indenfor Landbruget, for saa vidt denne vilde være vanskeligt stillet, hvis der ikke kunde tildeles den Korn udefra. Idet Staten overtager saa store Dele af Høsten, som her foreslaas, vil nemlig den Mulighed ingenlunde være udelukket, at almindelig Handel med og Omsætning af den danske Høst ikke bliver særlig stor, og at følgende Landbrugere, som ikke har tilstrækkelig Høstavl til at kunne opretholde den dyriske Produktion, vil staa uden de nødvendige Foderstoffer, saa at Staten maa have en Beholdning ogsaa til dette Formaal.

Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger for dette høje Ting, gaar da ud paa, at Staten skal overtage i alt 850 000 t Korn, nemlig al den danske Avl af Rug og Hvede, fraregnet den Saasæd, som Jordbrugerne skal anvende ved Efteraarssaningen, og den Frarensning, som er uanvendelig til Menneskeføde, og endvidere skal overtage i Byg og Havre det Kvantum, som mangler i, at Staten, naar al Rug og Hvede er overtaget, i alt faar 850,000 t. De Tal, som er opførte i § 1 vedrørende Byg og Havre, er byggede paa Gennemsnitshøsten, hvorved Rug og Hvede skulde kunne afleveres i et Kvantum af 400,000 t. Men i det Øjeblik Høsten maatte bringe mindre, vil det være nødvendigt at forøge disse Beholdninger med Byg. Efter den Vedtagelse, man i Folketinget er naaet til, ligger Tallet for den samlede Overtagelse midt imellem det Tal, som oprindeligt blev foreslaaet af det staaende Landbrugsudvalg, som mente, at 750,000 t var tilstrækkeligt, og hvad Udvalget af 4. April, det videnskabelige Beregningsudvalg, havde anslaaet, 950,000 t. Dog er der i den Tillægsbetænkning fra

Udvalget af 4. April, som ærede Medlemmer vil kende, udtalt, at Høstudsigtterne kunde berettigede til ikke at henlægge større Reservebeholdning end absolut nødvendigt, og derefter er visse Indskrænkninger tilraadede. Endvidere er man under Forhandlingerne i Folketinget blevet enig om, at Bestemmelsen i det oprindelige Forslag om, hvad der var tænkt henlagt som Reservebeholdning, navnlig til Saasæd, skulde udgaa, ud fra den Opfattelse, at det vil være nødvendigt at indskærpe Landbrugerne, at de ikke i det kommende Aar kan vente Saasæd leveret af Statens Beholdninger uden under ren Nødstilstand, hvor vedkommende Landbruger f. Eks. ved Ildebrand eller lignende har mistet, hvad han har henlagt til Saasæd, men at i øvrigt Saasædspørgsmaalet maa løses af Landbrugerne selv eller i hvert Fald indenfor Kommunerne — saaledes er det udtrykt gennem et Par Bestemmelser i Lovforslaget. Dette har været den væsentlige Begrundelse for, at man har kunnet gaa ned fra 950,000 til 850,000 t, idet i øvrigt enkelte af de øvrige beregnede Poster er blevet formindsket saa meget, som jeg og det samlede Folketing har anset det for forsvarligt at formindske dem. De 850,000 t, som saaledes overtages, er saa beregnede til at skulle „sælges til Fremstilling af Brød, Mel og Gryn, til Foderkorn, dog ikke til Luksusdyr, samt til industrielt Brug, derunder til Fremstilling af skattefrit Øl og til Fremstilling af Gær og teknisk Sprit. I øvrigt henlægges fornødne Reservebeholdninger“. Naar der her er Tale om Salg til Foderkorn, tænker man paa to forskellige Hovedanvendelser, dels for Havrens Vedkommende til Brug for Hærens Heste og andre Heste udenfor Landbruget, dels for Byggets Vedkommende væsentlig til Støtte for den dyriske Produktion for saadanne Landbrug, som ellers ikke vil kunne opretholde denne. Det er nævnt, at 85,000 t skulde anvendes til det sidste Formaal. Det er da Mening, at særlig de mindre Jordbrugere — idet dette dog ikke er gjort til nogen ufravigelig Regel — skulde kunne faa Andel i det Statsbyg, der saaledes er til Stede, og da særlig saadanne Jordbrug, hvor Naturforholdene i al Almindelighed eller Høstforholdene i Aar har virket saaledes, at Høsten er blevet ringe, og hvor derfor den Aflevering af Korn, som er Lovforslagets Hovedindhold, vilde medføre, at disse Brug kom til at savne det nødvendige Korn.

For Industriens Vedkommende er der